

Ο Κώστας ἡκουσε τὸ προοίμιον τοῦτο, ἀλλ' οὐδὲν ἐννοήσας, ἴστατο σιωπῶν ἐν τῇ ἀπορίᾳ του.

— Μὲ ἑκατάλαβες; τὸν εἶπεν ὁ Ζ.

Ἐπάνω, κάτω, ἑκατάλαβα, ἀπεκρίθη ὁ Κώστας· ἀλλὰ νὰ μ' ἔκαμνε τὴν χάριν ὁ αὐθέντης νὰ μοῦ ἐξηγοῦσε τὴν ἰδέα του καὶ μὲ κάνενα παράδειγμα, θὰ ἦταν καλλίτερα.

— Ἰδού τί εἶγαι, ὑπέλαθεν ὁ Ζ. Θέλω τὸν ὑπηρέτην νὰ μ' ἐννοῇ μόλις προφέροντα μισὸν τὸν λόγον. Παραδείγματος χάριν, ὅταν σὲ εἰπὼ τὸ πρωῖ, — «Κώστα, θὰ ξυρισθῶ,» ἀμέσως πρέπει νὰ καταλαμβάνῃς ὅτι διὰ νὰ ξυρισθῇ ἔνας ἀνθρώπος, χρειάζεται νὰ ἔχῃ νερὸν λεστὸν, τὸ σαπούνι τὸ ἀρμόδιον, τὰ ξυράφια καλῶς ἀκοινομένα καὶ καθάρια, τὸ δερμάτι ἐπὶ τοῦ ὄποιου ἀπαλύνεται ἡ κόψις τοῦ ξυραφίου, ἔνα προσόψι, ίσως δὲ καὶ σκόνην ἀπὸ ὅρυζη, ἐπειδὴ αὐτὸ δροσίζει τὴν ἐπιδερμίδα ὥπως δήποτε.

— Εἰς τοὺς ὄρισμούς σας· θὰ κυττάζω νὰ τὸ προβλέπω δι, τι καὶ ἀν ἦν' ἔκεινο.

— Ἡθέλησα γὰ σὲ εἰπὼ τὸ ξύρισμα, ταχα διὰ νὰ σὲ δῶσω νὰ καταλάβῃς ἀπὸ αὐτὸ καὶ διὰ πᾶν ἄλλο τῆς ὑπηρεσίας μου. Ο μισός σου θὰ ἦναι καλὸς, ἀλλὰ θέλω νὰ μὲ μαντεύῃς. Ξεύρεις τί θὰ εἴπῃ νὰ μὲ μαντεύῃς;

— Μάλιστα.

— Αὐτὸ λοιπόν.

Ο Κώστας, φύσει ὀξυνούστατος, τρεῖς ἥδη μῆνας ἐφάνη μαντεύων θαυμασίως πᾶσαν ἐπιθυμίαν τοῦ κυρίου του ὅτε, ἐσπέραν τινὰ, ὁ Ζ. ἀσθενήσας ἐκάλεσεν εἰς τὸν κοιτῶνά του διὰ τοῦ κώδωνος τὸν ὑπηρέτην, καὶ τὸν εἶπεν:

— Αἰσθάνομαι, ὅτι πολὺ πάσχω. "Υπαγε νὰ φέρης ἔνα ιατρόν· τὸν ιατρὸν Α.....

Καί τοι ὁ ιατρὸς ἑκατοίκει εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μόνον βημάτων ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ Ζ., ὁ Κώστας, παρὰ πᾶσαν αὐτοῦ συνήθειαν, ἐβράδυνε πολύ ὁ δὲ φίλος μου ἥδη μόνει μὴ βλέπων αὐτὸν ἐπιστρέφοντα.

Τέλος πάντων, μετὰ τρίωρον ὑπομονὴν, ὁ ὑπηρέτης εἰσέρχεται ἀσθμαίνων ὅλος καὶ κράζων ἀπὸ τῆς θύρας, — "Ολα, αὐθέντη, τὰ ἐτοίμασα.

— Πῶς ὅλα! τί ὅλα! ἥρωτησεν ὁ Ζ. Τί ἔγινες τόσας ὥρας, καὶ ἐγὼ ἐδῶ ἀπέθηνοκα!

— Εχετε δίκαιο, αὐθέντη· ἀλλ' ἦταν καὶ πολλὰ, διὰ νὰ γίνουν ὅλα μέσα εἰς τρεῖς ὥρας. Ομως πιστεύω ὅτι ἐμάντευσα ὅλα σας τὰ θελήματα. Ἐπῆγα πρῶτον εἰς τὸν ιατρὸν δὲν ἦταν ἔκει, καὶ παρήγγειλα νὰ τὸν στείλουν ἄμα ἥρχετο. Ἀπ' ἔκει, ἐπέρασα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἶπα νὰ σᾶς φέρουν τὴν μετάδοσιν. Ωσάν πουλὶ ἐπέταξα εἰς τοῦ συμβολαιογράφου, διὰ νὰ ἔλθῃ χωρὶς ἀναβολῆς. Εἰδοποίησα καὶ τὴν ἐπὶ τῶν κηδειῶν ἐπιτροπὴν διὰ τὰ δέοντα. Εἰς τὸν ξυλουργὸν ἐπεστάτησα μόνος μου νὰ γίνῃ τὸ ξυλοκράββατον εύρυχωρον καὶ ἀναπαυτικόν· εἶχα ἰδέαν, ἐπάνω, κάτω, τοῦ ἀναστήματος σας. Η σαββανῶτρια, ὅπου καὶ ἀν ἦναι, θὰ φανῇ. Μόνον μένει νὰ μὲ εἰπῆτε, εἰς ποίαν ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας θέλετε νὰ γίνουν τὰ νεκρώσιμα.

Πῶς ἡκουσε ταῦτα πάντα ὁ Ζ. καὶ τί ἀπεκρίθη εἰς τὸν Κώσταν, ἀγνοῶ ἐνθυμοῦμαι ὅμως ὅτι, διηγούμενος αὐτὰ μίαν ἡμέραν εἰς τοὺς φίλους, ἐφαίνετο ιαθεὶς, ὅχι μόνον ἐκ τῆς ἀσθενείας του ἐκείνης, ἢτις εύτυχῶς δὲν ἦτο ἡ τελευταία, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ λακωνισμοῦ του. "Ωστε τώρα ὄσακις ἀλλάσσει ὑπηρέτην, προσέχει νὰ συνιστᾶ εἰς αὐτὸν μόνα τὰ ἔξης· — Ἐπιμέλειαν, προσοχὴν, τιμιότητα· ἐτοιμότητα· ἀλλὰ,, πρὸ πάντων, «μὴ ὑπερβάλλοντα ζῆλον».

Τὸ «μὴ ὑπερβάλλοντα ζῆλον» εἶναι ῥῆσις μεγάλου καὶ πολλοῦ ἀνδρὸς πολιτικοῦ τῆς Γαλλίας, τοῦ Ταλλεράνδου· οἱ δὲ προπάτορες ἡμῶν ἔλεγον ἐπὶ τὸ καθολικώτερον, «μηδὲν ἄγαν».

NEA ΒΙΒΛΙΑ

Ιστορικὰ Μελετήματα ὑπὸ Σ. Π. Λάμπρου. Ἐν Αθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου ὁ Παλαιμίδης 1884. Πίναξ τῶν περιεχομένων. Εἰσαγωγὴ, Τὰ πορίσματα τῆς προϊστορικῆς ἀρχαιολογίας καὶ οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος. Φοίνικες ἐν Αγίῳ Γεωργίῳ τῷ παρὰ τῇ Σαλαμῖνι. Η υστεραία τῆς ἐν Πλαταιαῖς νίκης. Τρία ἀποσπάσματα ἐκ τῶν Ἰνδικῶν τοῦ Κητσίου. Περὶ Δεξίππου καὶ τῆς ὑπὸ τῶν Ἐρούλων ἀλώσεως τῶν Αθηνῶν. Τὸ περὶ κτίσεως τῆς Μονεμβασίας χρονικόν. Η ὑπὸ τῶν Ἀράβων δευτέρα πολιορκία τῆς Κωνσταντίπολεως καὶ Θεοδόσιος ὁ Γραμματικός. Περὶ τοῦ ἀνεκδότου χρονικοῦ τοῦ Λαομέδοντος Λακαπηνοῦ. Η ἀποστασία καὶ ὁ θάνατος τοῦ Γεωργίου Μανιάκη. Η παράδοσις τῶν Ιωαννίνων. Τὰ ἀρχεῖα τῆς Βενετίας καὶ ἡ περὶ Πελοποννήσου ἔκθεσις τοῦ Μαρίνου Μικιέλ. Συμπλήρωμα τῆς περὶ φοινίκων πραγματείας. Τιμῆται δρ. 5

Η Καταστροφὴ τοῦ Παρθενώνος ὑπὸ τῶν Βενετῶν (1687) καὶ ἡ ἐρήμωσις τῶν Αθηνῶν (1688—1690) μετ' εἰκόνος καὶ τοπογραφικοῦ πίνακος τῆς Ακροπόλεως ὑπὸ Κ. Ζησίου καθηγητοῦ ἐν τῷ Βαρβακείῳ. Εν Αθήναις (μετατύπωσις ἐκ τῆς Ήβδομάδος) 1885.

Η Χρεστεανὴ Γυνὴ καὶ ἡ Χριστιανικὴ Ἐξουσία. Λόγος ὑπὸ C. Wordsworth ἐπισκόπου Λιγκολονίου ἐν Αγγλίᾳ, μεταφρασθεὶς ὑπὸ Μπέσση Μάσσωνος λίαν ἐπιτυχῶς. Εν Αθήναις τύποις Αττικοῦ Μουσείου 1885.

Ενστασίς Γεωργίου X. Παγὺ καὶ Μάρκου Δ. Βάτσαρη ἐνώπιον τοῦ ἀρμόδιου εξελεγκτικοῦ Τμήματος τῆς Βουλῆς. Εν Αθήναις τύποις Αττικοῦ Μουσείου 1885.

Ἀγορεύσεις ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὰς τέσσαρας συνόδους τῆς θ' περιόδου καὶ λογοδοσία Αντωνίου Ζυγομαλά Βουλευτοῦ Αττικῆς. Εν Αθήναις τύποις Εγώσεως 1885.

Περὶ τοῦ Φιλέλληνος Νικολάου Σούτου. Εν Αθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Αττικοῦ Μουσείου 1885.

Συφοκλέους Ἀντεγόνη μετὰ κριτικῶν ὑπομνήματων ὑπὸ A. P. Εν Αθήναις τύποις Αττικοῦ Μουσείου 1885, ἐκδοσὶς ἐκλεκτή.

Γαλλεκὴ Χρήστομάθεεια πρὸς χρῆσιν τῶν γυμνασίων τοῦ θέματος Γ'. ἐκδοσὶς δευτέρα. Εκδότης K. Βίλμπεργ προσεχῶς ὁ A'. B'. καὶ Δ'. τόμος. Εν Αθήναις τύποις Αττικοῦ Μουσείου 1885.

Φυσικὴ Ιστορία μετ' εἰκόνων ὑπὸ A. Κυριακοπούλου καθηγητοῦ ἐκδίδοται δαπάνη A. Κωνσταντινίδου. Εν Αθήναις τύποις Αττικοῦ Μουσείου 1885.

Τὰ πάθη τῶν ὁφθαλμῶν ὄγκωδῆς τόμος μετὰ πολλῶν εἰκόνων ἐκ 35 τυπογραφικῶν φύλλων ἐκδιδόμενος προσεχῶς ὑπὸ Π. Πατρικίου ύφηγητοῦ. Εκ τοῦ τυπογραφείου Αττικοῦ Μουσείου 1885.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Μόνον τὰ παιδία καὶ οἱ μωροὶ φαντάζονται ὅτι οὐδέποτε ἐκμετροῦνται εἰκοσι ἔτη καὶ εἰκοσι ἀργύρια.

Ο πορευόμενος εἰς εὔρεσιν δανείου πορεύεται εἰς ζήτησιν πικριῶν.

Η υπερηφανία προαριστᾶ μετὰ τῆς ἀφθονίας, γευματίζει μετὰ τῆς πτωχείας, καὶ δειπνεῖ μετὰ τοῦ αίσχους.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΤΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

I. T. Κυδωνίας ἀπεστάλησαν. Δ. Δ. Βουκουρέστιον. N. K. Π. Οδησσὸν ταχυδρομικῶς ἔχετε ἐπιστολήν μας. A. K. Κέρκυρα ἀπεστάλησαν. S. Z. Κέρκυραν. Θ. Δ. Σμύρνης ὁμοίως, S. S. Χίον ὁμοίως.